

Човен

Іван Малкович

Як серце не втішай читаннями сумними —
воно однак побачить щось жахливе:
пророки всі — нудні, і їхні вчення — нудь.
Кого з нас сколихнуть ці тлусті херувими? —
в них крила — золоті, тому не понесуть
із цього танцю нас хоча б понад оливи...
А ти на цім даху, нудьги і жаху повен,
все, що колись надбав — проспав, забув давно...
Хоча тут гарно мріяти про човен,
та ще коли у нім скляні облавки й дно.